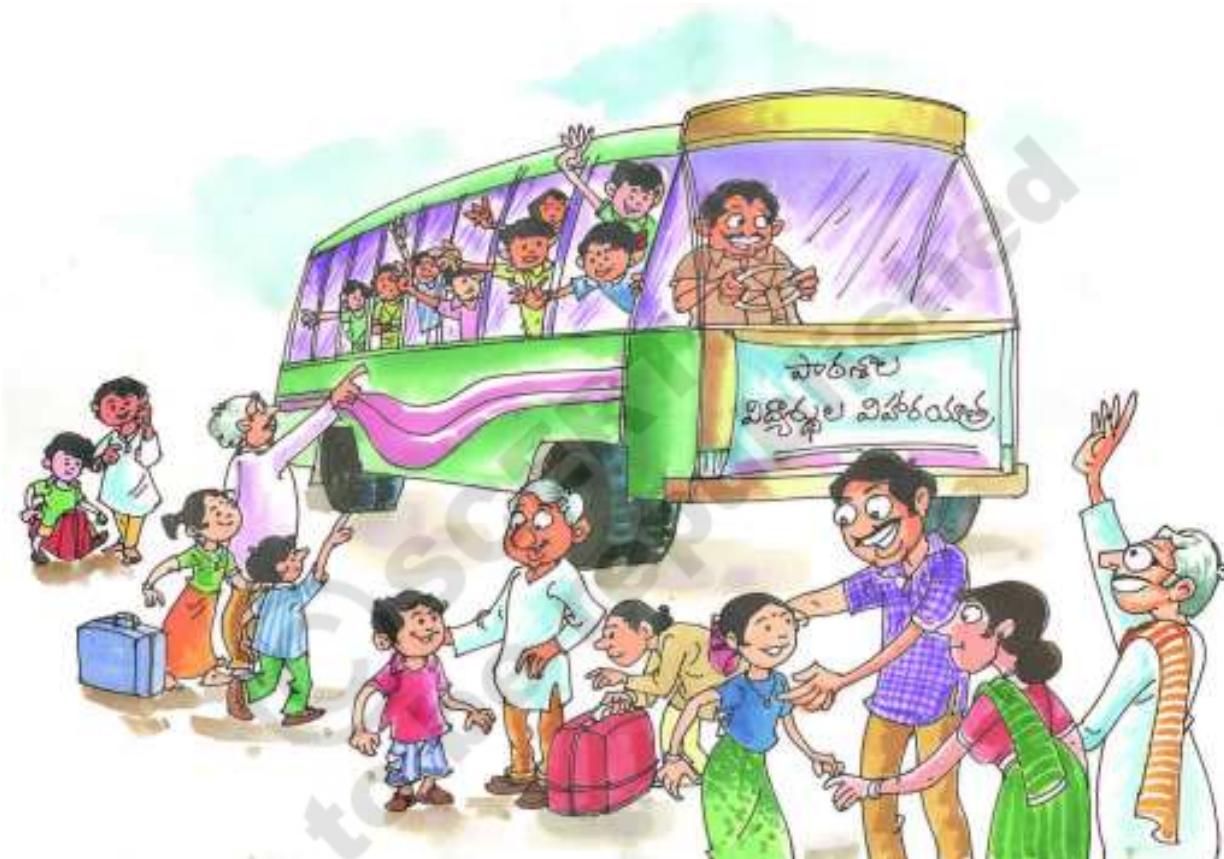

చిత్రం చూడండి - అలోచించండి - మాట్లాడండి

- ★ చిత్రంలో ఎవరెవరు ఏం చేస్తున్నారు?
- ★ పిల్లలు బస్సు ఎక్కి ఎక్కుడకు వెళుతున్నారు? మీరు ఎప్పణై ఇలా వెళ్లారా? ఎక్కుడికి?
- ★ మిమ్మల్ని విహారయాత్రకు తీసుకెళతామంటే ఏ ఏ ప్రదేశాలు చూడాలని కోరుకుంటారు?

పిల్లలకు సూచనలు :

- ★ పారంలోని చిత్రాలను చూడండి. చిత్రాలను గురించి మాట్లాడండి.
- ★ పాలాన్ని చదవండి. అర్ధంకాని పదాలకింద గీత గీయండి.
- ★ గీత గీసిన పదాలకు అర్థాలను మీ మిత్రులను గాని, ఉపాధ్యాయులను గాని అడిగి లేదా పదాలు - అర్థాలు అన్న పట్టికలో చూసి తెలుసుకోండి.

శనివారం, 12 నవంబరు 2011

ఉదయం 6 గంటలయింది.

నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది. నేనేకాక, నా మిత్రులు శ్రీను, రఘు, సోము అందరం ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉన్నాం. అందరం దెండు రోజుల విషారయాత్రకు వెళ్లున్నాం. మా సామాన్లు, సంచులు సర్దుకొని బడిదగ్గరికి వచ్చేసరికి రంగురంగుల బస్పు మాకోసం సిద్ధంగా ఉంది.

అందరి అమ్మానాన్నలూ వచ్చి మాకందరికి జాగ్రత్తలు చెప్పు ఉన్నారు. సత్యంగారు, సంగీతా టీచర్ హడావిడి పదుతున్నారు. పిల్లలకు బస్పులో సీట్లు కేటాయిస్తున్నారు. బలే బలే!.... నాకు కిటికీ దగ్గరే సీటు దొరికింది. ఎంతో గొడవ గొడవగా ఉంది. ఇక బస్పు బయలుదేరుతుందనగా మా నాన్నమ్మ ఆయాసపదుతూ పరుగెత్తుకువచ్చింది. ‘బరే చందూ!’ అంటూ కేకలుపెడుతూ నాకోసం వెదుకుతూ ఉంది. “నాన్నమ్మ!” అని నేను పిలిచేసరికి వచ్చి పెద్దపాట్లం నా చేతిలో పెట్టి “లడ్డులూ, చక్కిలాలూరా — మరిచిపోయావు. నలుగురూ కలిసి తినండి,” అన్నది. ఆమె ఆయాసపదుతూ మాట్లాడుతూ ఉంటే నాకు ఎంత బాధ కలిగిందో! మా నాన్నమ్మకు నేనంటే ఎంతో ఇష్టం. “చందూ! ఎక్కడా నీళ్లలో దిగకు నాన్నా!” అంది నాన్నమ్మ. సరేనని తలూపాను.

మా మానుకోటనుంచి బస్పు కదిలేముందు రవి పరుగెత్తుకొని వచ్చి బస్పు ఎక్కాడు. వాడి బ్యాగును శ్రీధర్ గారు అందుకొని పైన సర్దారు. బస్పులో పాటలు వచ్చినవాళ్లు పాడుతూ ఉంటే తక్కినవాళ్లు చప్పట్లు కొడుతూ గొంతు కలిపారు.

ఉదయం 8 గంటలు అమరావతి

దిగండి! దిగండి! అంటూ విజిల్ వేశారు రామంగారు. అమరావతి బౌద్ధస్తుపం ఎంత బాగుందో! ఈ స్తుపంలో బుధుడి అస్తికలు ఉన్నాయట. అక్కడున్న గైడ్ మాకన్ని చెబుతున్నాడు. గైడ్ని తెలుగులో మార్గదర్శి అంటారని సారు చెప్పారు. కొంతమంది చారిత్రక విషయాలను ఆసక్తితో రాసుకున్నారు. దగ్గరలో ఉన్న ధ్యానబుధుడి ఎత్తైన విగ్రహాన్ని చూశాం. ఎంత పెద్దదో! ఇక్కడి మూర్ఖజియంకంటే నాగార్జునసాగర్లో ఉన్న బౌద్ధమూర్ఖజియం పెద్దదని గైడ్ చెప్పాడు. వెంటనే అమరేశ్వరుడి ఆలయానికి వెళ్లాం. ఇది పంచారామాలలో ప్రసిద్ధమైన శైవక్షేత్రం. కృష్ణానది ఒడ్డున అందమైన శిలాపలతో ఎంత విశాలంగా ఉందో! అందరం దేవుళ్లి దర్శించుకున్నాం.

బస్పు ఎక్కేముందు నాన్నమ్మ పెట్టిన లడ్డులు, చక్కిలాలు నేనూ సోమూ రఘు తిన్నాం. “అందరూ వచ్చారా?” అని రామంసార్ లెక్కపెట్టుకుంటున్నారు. తరవాత ఈల వేశారు. బస్పు కదిలింది. ఉండవల్లి గుహలదగ్గరికి చేరుకున్నాం. మా ఉపాధ్యాయులు రామంగారు, శ్రీధర్ గారు, సంగీత టీచరుగారు, సత్యంగారు అందరూ దారి చూపిస్తూంటే ఉండవల్లి గుహలన్నీ చుట్టివచ్చాం. రాతిలో తొలిచిన ఈ గుహల్లో అనంతపద్మాభస్యామి విగ్రహం ఉంది.

బస్పు బయల్దేరింది. దారిలో మంగళగిరిలో పానకాల లక్ష్మీనరసింహస్యామి గుడి చూశాం. మంగళగిరి చేనేత చీరలకు ప్రసిద్ధి అని శ్రీధర్ గారు చెప్పారు. నేను సారును అడిగి అమ్మకు, నాన్నమ్మకు ఇక్కడి చీరలు దెండు కొనిపించుకొని సంచిలో పెట్టుకున్నాను.

మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు విజయవాడ

ఇక్కడే మేము భోజనాలు చేశాం. మంగళగిరినుంచి విజయవాడ రావాలంటే ప్రకాశం బ్యారేజి దాటాలి. నేనున్న కిటికీలోనుంచి చూస్తే మన్మతిను పాము పడుకొని ఉన్నట్లుంది. మమ్మల్ని బస్సు దిగి బ్యారేజి చూడమని 15 నిమిషాల్లో తిరిగి రమ్మని అన్నారు. నాకైతే చాలాసేపు నిలబడాలనిపించింది కానీ ఎండ మండిపొతున్నది.

ఆ ఎండలోనే మెట్లక్కి కనకదుర్గమ్మ ఆలయాన్ని చేరి అమ్మవారిని దర్శించుకొని త్వరణ్యరగా కిందికి వచ్చాం. రాత్రి విజయవాడలోనే పడుకొన్నాం.

ఆదివారం 13, వనంబర్ 2011

విజయవాడలో ఉదయం అల్పాహారం తిని, పది గంటలకు కొత్తగూడెం చేరుకున్నాం. కొత్తగూడెంలో మేము బొగ్గుగనులు చూశాం. నిజానికి స్మృతులు పిల్లలకు అనుమతి లేదట. మా ప్రధానోపాధ్యాయులు అక్కడి ఏరియా

మేనేజరుగారికి లేఖి రాసి ప్రత్యేక అనుమతి తీసుకున్నారు. బొగ్గుగని లోపలకూ వెళ్లివచ్చాం. రెండు పైపులా బొగ్గుగోడలు కనపడుతున్నాయి. తవ్విన బొగ్గును ట్రాలీలలో నింపి బయటకు తీసుకొని వస్తారు. లోపల కార్యికులందరూ లైట్లున్న ఇనుపటోపీలు (హెల్మెట్లు) ధరించిఉన్నారు. తవ్విన ఈ బొగ్గు ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు పంపుతారనీ దానితో విద్యుత్తు ఉత్పత్తిచేస్తారనీ మా ఉపాధ్యాయులు చెప్పారు. అక్కడినుంచి భద్రాచలం వెళ్ళాం.

సాయంకాలం 4.45 గంటలకు భద్రాచలం

కొత్తగూడెంనుంచి భద్రాచలం వెళ్ళాలంటే గోదావరిమీద ఉన్న రోడ్డువంతెనను దాటాలి. భద్రాచలం పట్టణంలో ప్రవేశించేటప్పుడు పెద్ద హనుమంతుడి విగ్రహం మనల్ని రమ్మని పిలుస్తున్నట్లుగా ఉంటుంది.

“రావాలయం మూసేస్తారు; త్వరగా నడవండని ఉపాధ్యాయులు మమ్మల్ని తొందరోట్టారు. సీతారాములను దర్శించుకున్నాం. ఈ దేవాలయాన్ని తానీపొకాలంలో తహసీల్దారుగా పనిచేసిన కంచర్ల గోపన్న కట్టించాడని సంగీత టీచరు చెప్పారు.

అందుకే అతనికి ‘భక్త రామదాసు’ అని పేరు వచ్చిందట. “ఈ పేరున్న సినిమా మీరు చూడలేదా?” అని శ్రీధర్ గారు అడిగారు. “చూడలేదు” అని చెప్పాను.

గుడినుంచి బయటికి వచ్చి గోదావరి ఒడ్డుకు బయల్సేరాం. గోదావరి నదిని చూశాం. గోదావరి కట్ట మీద అందమైన విగ్రహాలు ఏర్పాటు చేశారు. రాత్రి లైట్ల వెలుతురులో కట్ట మీద నడుస్తుంటే ఎంత బాగుందో! రాత్రి భద్రాచలంలోని రామసదనంలో భోజనాలు చేశాం. ఆ రాత్రికి భద్రాచలంలో బసచేశాం.

సోమవారం, 14 నవంబర్ 2011

ఉదయం 5 గంటలకే లేచి 6 గంటలలోపున అందరం తయారయాం. బస్సుక్కి ముందుగా ‘ప్రథమాల’కు చేరుకున్నాం. ఇక్కడే సీత బంగారులేదిని చూసిందని చెప్పారు. ఆ కథను వివరించే బొమ్మలు అక్కడ ఉన్నాయి. అక్కడినుంచి బయలుదేరి పాల్వంచమీదుగా ప్రయాణం చేసేటప్పుడు అక్కడున్న పెద్ద భర్మల్ విద్యుత్తేంద్రం కనపడింది. ఇక్కడినుంచి విద్యుత్తు సరఫరా చేస్తారని ఉపాధ్యాయులు చెప్పారు. అక్కడినుంచి ఇల్లెందుమీదుగా ‘పాకాల’ చెరువుకు చేరుకున్నాం. పాకాలచెరువు పెద్దగా సముద్రంలా కనపడింది. మరో పక్క అభయారణ్యం ఉంది. ఇది వన్యమృగ సంరక్షణ కేంద్రం. వన్యమృగాలు అంతరించిపోతున్నాయి కాబట్టి వాటిని రక్కించుకోవాలని ఇటువంటి కేంద్రాలు పెడతారని సత్యంగారు చెప్పారు. పాకాల చెరువు దగ్గరే మధ్యహన్మాం భోజనం చేశాం. భోజనం తరవాత వరంగల్లు బయలుదేరాం.

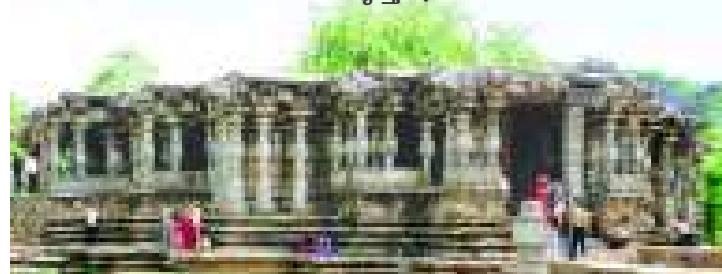
సర్వరహిత దగ్గర పాకాల చెరువు

సాయంత్రం 5.00 గంటలు

హనుమకొండలో వెయ్యిప్పంభాల గుడి చూశాం. ఒకప్పటి ప్రసిద్ధమైన శివాలయం ఇది. పక్కనే ఒక కోనేరు ఉంది. అందులో నీళ్ళు పెద్దగా ఏమీ లేవు. దేవాలయం ఎదుట ఒక పెద్ద మండపం ఉంది. రెండింటి మధ్య ఒక నల్లని ఎత్తైన నంది విగ్రహం ఉంది. మొదట నేను, నిజంగానే అక్కడ శివుడి నంది కూర్చుని ఉంది అనుకున్నాను. చీకటి పడేవరకు వెయ్యి స్తంభాల గుడిలోనే తిరిగాం. హనుమకొండలో భోజనం చేశాం. తరవాత పక్కనే ఉన్న భద్రకాళి గుడికి కూడా వెళ్లాం. అమృవారిని దర్శించుకున్నాం. గుడిపక్కనే పెద్ద చెరువు ఉంది. గుడిలో కూర్చుని చెరువును చూస్తుంటే అలాగే కూర్చేవాలని అనిపించింది. రాత్రి వరంగల్లులోనే భోజనాలుచేసి పడుకున్నాం.

హనుమకొండలో వెయ్యి స్తంభాల గుడి

మంగళవారం, 15 నవంబర్ 2011

కాకతీయ ద్వారం (ఓరుగల్లు కోటు)

ఉదయం అల్పాహంతిని వరంగల్లు కోటకు బయలుదేరాం. కాకతీయుల కోటముందు కండకాలు తవ్వి తరవాత ఒక మట్టికోట నిర్మించారని, మట్టికోట దాటినతరవాత రాతికోట వస్తుందని మేస్టరుగారు చెప్పారు. మట్టికోట దాటినతరవాత ‘కాకతీయ ద్వారం’ కనపడింది. ఈ ద్వారం బొమ్మని మనం చాలా పుష్టకాల్గో చూశాం. లోపలద్దని దాటి వెళ్లే ఒకచోట శిల్పాలన్నీ అమర్చించున్నాయి. చాలావరకు విరిగిపోయి ఉన్నాయి. మనం మన చారిత్రక అవశేషాలను సరిగా కాపాడుకోకపోతే మనకు చరిత్ర తెలియదు. దీన్ని ఓరుగల్లు అని, ఏకశిలానగరం అని పిలిచేవారు పూర్వం. ఆ పెద్దరాయి మీదకెక్కి చూస్తే వరంగల్లు నగరం ఎంత అందంగా కనపడిందో!

మధ్యాహ్నం భోజనాలయిన తరవాత మా ఊరికి తిరుగుప్రయాణం మొదలయింది. బస్యులోనే నిద్రపోయాం. ఖమ్మంమీదుగా రాత్రికి మా ఊరు చేరుకున్నాం. ఇది మాకు మరపురాని విహారయాత్ర!

జవి చేయండి

I వినండి - అలోచించి చెప్పండి

- పారంలోని చిత్రాలు చూడండి. వాటి గురించి మాట్లాడండి.
- మీరెప్పుడైనా విహారయాత్రకు వెళ్లారా? మీరెమి చూశారో చెప్పండి.
- విహారయాత్రకు వెళ్లేటప్పుడు వెంట ఏమేమి తీసుకొని వెళ్లాలి? ఏం జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి?
- విహారయాత్ర విశేషాలను రాసుకున్నవారు ఎవరు? ఇలా రాయటాన్ని ఏమంటారు? ఏదు కూడా ఇలా ఎప్పుడైనా రాశారా? వేటి గురించి రాశారు?

II చదవండి - అర్థంచేసుకొని చెప్పండి - రాయండి

- పారం చదవండి. కింది పట్టికను పూరించండి.

వారం	నెల	తేది	నమయం	సందర్భంచిన ప్రాంతం
శనివారం	నవంబర్	12	ఉదయం 8 గంటలు	అమరావతి

(అ) పారంలోని చివరి పేరాను చదవండి. దని ఆధారంగా నాలుగు ప్రశ్నలు రాయండి.

(ఇ) పారం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు సమాధానాలు రాయండి.

1. విహోరయాత్రకు ఏ పాఠశాల నుండి వెళ్లారు? పిల్లలతో పాటు ఉపాధ్యాయులు ఎవరెవరు వెళ్లారు?
2. విహోరయాత్రలో అమరావతికి వెళ్లి అక్కడ ఏమేమి చూశారు?
3. కొత్తగూడెం థర్చుల్ విద్యుత్తోంద్రం విశేషాలు రాయండి.
4. వరంగల్లలో పిల్లలు ఏ ఏ ప్రాంతాలు సందర్శించారు?
5. ఏ ఏ నదులు, చెరువులు చూశారు? వాటిని ఎక్కడెక్కడ చూశారు?

III రాయండి

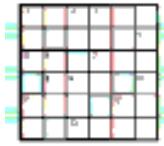
(అ) మీరు ఏ ఏ జోశ్చు, ప్రదేశాలు చూశారు? మీ ప్రయాణ విశేషాలను, దారిలో జరిగిన ప్రత్యేక సంఘటనలు రాయండి.

(ఇ) “విహోరయాత్ర” అంటే ఏమిటి? దానివల్ల కలిగే ప్రయోజనాల గురించి పది వాక్యాలు రాయండి.

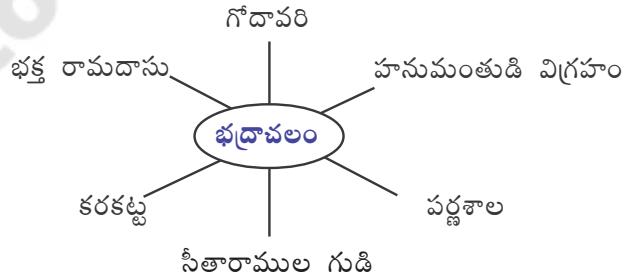
(జ) మన రాష్ట్రంలో చూడదగిన ప్రదేశాలు ఏవి? అవి ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయో రాయండి.

IV పదజాలం

(అ) కింది పదాలను చదవండి. భద్రాచలాన్ని గురించి మిగతా పదాలు ఆధారంగా ఒక పేరా రాయండి.

(అ) అర్థాల అటు :

1. చిన్నచిన్న కార్డులు 20 తీసుకోవాలి. ఒక్కొక్క కార్డుపై ఒక్కొక్క పదం చొప్పున 10 కార్డులమీద పారంలోని పదాలు రాయాలి. మిగిలిన పదికార్డులమీద ఆ పదాల అర్థాలను ఒక్కొక్క కార్డుమీద ఒక్కొక్కటి చొప్పున రాయాలి.
2. గుండ్రంగా కూర్చుని మధ్యలో కార్డులను ఒకదాని పక్కన ఒకటి బోల్లించిపెట్టాలి.

3. ఒకరు వచ్చి రెండు కార్డులు తీసుకోవాలి. అవి పదం - దాని అర్థం ఉన్న కార్డులైతే తీసుకోండి. లేకపోతే మళ్ళీ బోల్లించిపెట్టండి.
4. ఇలా పరసగా కార్డులు అయిపోయేవరకు అటను కొనసాగించండి.
5. ఎక్కువ కార్డులు వచ్చినవారిని విజేతగా ప్రకటించాలి.

V సృజనాత్మకత

(అ) ఉదయం లేచినపుటీనుంచి పడుకోబోయేవరకు మీరు ఏమేమి చేశారో దినచర్య రాయండి.

(అ) పారశాలలోని కథలపుస్తకాలలో మీరు చదివిన కథల గురించి డైరీలో రాయండి.

VI ప్రశంస / ప్రాజెక్టు పనులు

(అ) మీకిష్టమైన ప్రదేశాన్ని చూడటానికి ముందుగా ప్రణాళికను సిద్ధం చేయండి.

(అ) ముబ్బుమైన దర్శనీయ ప్రదేశాల ఫోలు సేకరించి, గోడపత్రికలో పెట్టండి.

(ఆల్ఫ్మె తయారీ)

VII భాషను గురించి తెలుసుకుండాం

(అ) కింది వాక్యాలను చదపండి. గీత గీసిన అక్షరాలను గమనించండి.

పరుగు పందెంలో రాణికి మొదటి బహుమతి వచ్చింది, అంజుకు రెండవ బహుమతి వచ్చింది.

పై వాక్యాలలో రాణి అనే పదంలో చివరి అక్షరానికి (°) ఉంది. కాబట్టి కి అనే విభక్తి ప్రత్యయం వస్తుంది. అంజు అనే పదంలో చివరి అక్షరానికి (o) ఉంది. కాబట్టి కు అనే విభక్తి ప్రత్యయం వస్తుంది.

(అ) కింది వాక్యాలలోని పదాలకు కి, కు లను సరైన చోట ఉంచండి.

1) రహిం, మనీషా పుస్తకం ఇచ్చాడు.

2) హసీనా ఇంటి వెళ్లింది.

3) గీత లడ్డులంబే ఇష్టం.

4) నథిని , మస్తాన్ అందరికంటే ఎక్కువ మార్గులు వచ్చాయి.

నేనివి చేయగలనా ?

1. నేను చూసిన ప్రదేశాల గురించి మాట్లాడగలను.

బెను / కాదు

2. విషారయాత్ర విశేషాలను ధారాళంగా చదపగలను.

బెను / కాదు

3. అధారాలతో ఒక పేరా రాయగలను.

బెను / కాదు

4. దినచర్య రాయగలను.

బెను / కాదు

కోడిపిల్ల తన తల్లికోసం చూసింది. తల్లి కనిపించలేదు. దానికి దుఃఖం వచ్చింది. ఏడుస్తూ కూర్చుంచే ఏం లాభం? అనుకుంది. అమృతోసం వెదకడం ప్రారంభించింది.

బుడిబుడి నడకలతో నడుస్తూండగా దారిలో ఒక అవు కనిపించింది. తనవైపే పట్టిపట్టి చూస్తున్న కోడిపిల్లను, “ఏం కావాలమ్మా నీకు?” అని అడిగింది అవు. కోడిపిల్ల ముద్దు ముద్దు మాటలతో “నాకు అమృత కావాలి!” అంది. అవు జాలిపడింది. “మీ అమృత నాకంటే చాలా చిన్నగా ఉంటుంది. నేను ఆవును” అని చెప్పింది. “ఓహో, మా అమృత నీకంటే చిన్నగా ఉంటుందా?” అని కోడిపిల్ల, ముందుకు వెళ్లింది. దానికి దారిలో ఒక మేక కనిపించింది. దాని దగ్గరికిపోయి, “నువ్వు ఆవుకంటే చిన్నగా ఉన్నావు. మా అమృతు నువ్వేనా?” అని అడిగింది. ఆవుకంటే చిన్నగా ఉన్నాను నిజమేగాని నాకు నాలుగు కాళ్ళు ఉన్నాయి. మీ అమృతు నీలాగ రెండే కాళ్ళు ఉంటాయి, రెక్కలు ఉంటాయి,” అని చెప్పింది.

కోడిపిల్ల ఆలోచిస్తూ ముందుకు వెళ్లింది. కొంత దూరంలో ‘కావ్ కావ్’ అంటూ ఓ కాకి కనపడింది. మేక మాటలు గుర్తుకు తెచ్చుకొని దగ్గరికెళ్ళి నీకు రెండు కాళ్ళు, రెక్కలు ఉన్నాయి. మా అమృతు నువ్వేనా?” అని అడిగింది. ఆ కాకి, “నువ్వున్నది నిజమే కానీ నేను చాలా ఎత్తుకు ఎగరగలను. మీఅమృత నాకంటే పెద్దగా ఉంటుంది. కాళ్ళు కూడా పాడుగ్గా ఉంటాయి. మీ అమృత నాలాగ అరవదు,” అంది. ఆ మాటలు కోడిపిల్ల, “అయ్యా!” అనుకుంది. అది గమనించిన కాకి “నువ్వు నిరాశ పడకు. ముందుకు వెళ్లి చూడు. తప్పకుండా కనిపిస్తుంది, మీ అమృత” అని చెప్పి ఎగిరిపోయింది.

కాకి మాటలతో కోడిపిల్లకు ఉత్సాహం వచ్చింది. చెరువు గట్టుమీద నడుస్తూ వెళ్లింది. ‘క్వాక్ క్వాక్’ అంటూ బాతు కనపడింది. కాకి చెప్పిన పొలికలు బాతులో కనిపించేసరికి కోడిపిల్ల ఎంతో సంబరపడి, “అమృత” అంటూ బాతు దగ్గరికి పరుగత్తింది. “అయ్యా, తల్లి! నేను మీ అమృతును కానమ్మా!” అంది. ఆ మాటలకు కంగుత్తిన్న కోడిపిల్ల వెక్కి ఏష్టింది. అది చూసిన బాతు గుండె కరిగింది. లాలనగా, “ఎందుకమ్మా ఏడుస్తున్నావు! చెప్పు!” అని అడిగింది. కోడిపిల్ల జరిగిందంతా చెప్పింది. ఆ మాటలు విన్న బాతు, “మీ అమృత నాలాగ అరవదు కొ...క్వా...కొ...క్వా” అంటుంది అని చెప్పింది.

చెట్టు పైనుంచి సంభాషణ అంతా వింటున్న పాపురం, కోడిపిల్లకు సహాయం చేయాలనుకుంది. ఈ చెరువు గట్టు చివరికి వెళ్లు! అక్కడ మీ అమృత కనిపించవచ్చు!” అని చెప్పి వెళ్లిపోయింది. పాపురం చూపించిన దిశగా కోడిపిల్ల వెళ్లింది. కాస్తంత దూరం వెళ్లేసరికి ‘కొ...క్వా...కొ...క్వా’ అన్న శబ్దం వినిపించేసరికి కోడిపిల్ల అనందంగా అటువైపు చూసింది. “రెండు కాళ్ళు, రెండు రెక్కలతో కాకి కంటే పెద్దగా ఉండి ‘కొ...క్వా...కొ...క్వా’ అంటున్నది కాబట్టి తప్పకుండా మా అమృత అయి ఉంటుంది,” అని నిశ్చయించుకొంది.

“అమృత! అమృత! చిక్...చిక్...చిక్...” అంటూ పిలిచింది. ఆ పిలుపుకు వెనుదిరిగి చూసిన కోడి, కోడిపిల్లను చూసి ఆగింది. తన పిల్లలు గుర్తించింది. దగ్గరికి రఘ్యంది. కోడిపిల్ల ఆనందానికి అవధులు లేవు. సంతోషంగా చిట్టి చిట్టి రెక్కలతో ఎగురుతూ తన తల్లిని చెరుకుంది.

తనపిల్ల తననే వెదుకుతూ ఎలా చెరుకుందో తెలుసుకోవాలని తల్లికోడి కుతూహలంగా ప్రశ్నించింది పిల్లలు. కోడిపిల్ల జరిగిందంతా తల్లికి వివరించింది. ఆ మాటలు విన్న తల్లికోడి, తన పిల్ల తెలివికి, పట్టుదలకు అబ్బారపడింది.

